

מישל ארוס
זוכה מאשמה
של בעילת
קטינה - אחרי
שנתיים של
סבל. איך
זה קרה
לו - ומה
אומרים על
החוק האוסר

מגע עם
צעירה שמתחת
לגיל 17

למה ירדתי
קטינות!

את הלילה שבו נעצר, לא ישכח מישל ארוס לעולם. "הלכתי לישון מאוחר בלילה. כי שעה 4 לפנות-בוקר התעוררתי למיש" מע רעשים מוזרים. לא הספקתי להבין מה קורה, ופיתאום קפץ אדם זר מגג הבניין לחררה-שינה שלי. הוא נעמד ליד המיטה ואמר: 'קום, התלבש, וכוּא איתי למטה'." "שאלתי אותו: מי אתה? והוא אמר: 'מהמישטרה'." "שאלתי אותו: מה עשיתי? והוא אמר: 'בוא איתי, אחריכך תבין'." "התלבשתי וירדתי אתו למטה. הוא הכניס אותי לניידת-מישטרה שבה ישבו עוד שלושה שוטרים. שאלתי גם אותם: מה קורה ולאן לוקחים אותי. אבל הם השתיקו אותי ולא ענו." "בשעה 5 לפנות בוקר הכניסו אותי לחררה-קירות בתחנת-המישטרה. בח"ר ישבו חוקר וחוקרת. הם שאלו אותי: 'ראית היום בחורה בשם טלי?' (שם בדוי). אמרתי להם שכן. 'קיימת איתה

יחסי-מין?' גם לשאלה הזאת עניתי בחיוב. "ואז הם אמרו: 'אתה חשוד בכ"עילת-קטינה. טלי היא בת 15'." "את מה שהרגשתי באותה שניה אי-אפשר לתאר. תוך שניה נפל עליי דיכ"שעות באכזר-כביר."

ח"כילשעבר פנהדראי
 בין 16 ל-17

במהירות, ושתי הנערות עזבו את הי דירה. מישל טוען שמלכתחילה, כשהכיר את טלי בנית-הקפה, כלל לא התכוון לשכב איתה. "חשבתי שתם להכיר בחורה נחמדה. לא עם כל בחורה אני חווה ישר על מין, מה גם שאין לי בעיות להשיג בחורות לזיונים. ספר, באופן טיבעי, נפגש עם נשים רבות ומפתח איתן קשרים." "על המשך השתלשלות העניינים באותו הערב הוא מספר: חצי שעה אחרי שהבנות עזבו, יצאי תי עם איציק לחוף-הים. למטה, בכני"סה לבניין, נתקלנו באדם לא מוכר. שאמר לנו: 'תחכו עד שתגיע המיש"טרה! אל תזוזו!'"

רבץ
עליי כתם

לא ידענו מי הוא והמשכנו ללכת לחוף-הים. בהתחלה עוד דיברנו עליו וניסינו לחשוב למה הוא אמר את הדברים האלו. מאוחר יותר הוא פשוט נשכח מזיכרוננו. רק במישפט התברר לי שאותו אדם היה המדריך של טלי מהקיבוץ. היא איחרה להגיע, וכשהוא שאל אותה למה איחרה, היא סיפרה לו על מה שהיה בינינו. הוא גם זה שהלך להתלונן עליי. כשחזרתי הביתה, הלכתי לישון, ואז עצרו אותי. המעצר היה לגביי חוויה טראומי טית. אף פעם לא הסתכתי עם החוק. לא ידעתי בכלל מה זה פשע, ובהלך מותיי הגרועים ביותר לא חשבתי ש"אהיה ארפס כמעצר." כשהייתי במעצר, התקשרתי לעו"רד-הריון צבי לירסקי. הוא הגיע למח"רת והרגיע אותי שהכל יהיה בסדר. באותו יום שוחררתי מהמעצר, אבל רק אז התחיל העונש האמיתי: הריונים שנמשכו שנתיים והיו לגביי עינוי-דין. כשהגעתי למיספרה אחרי המעצר לא הייתי מרוכז בעבודה. כל הזמן חשבתי על מה שקרה, ופחדתי ממה שיקרה. יום אחד התקשרה אליי לקוחה ו"אמרה: 'מישל, ראית מה כתבו עליך בעיתון?' רצתי מייד לדוכן העיתונים וקניתי ידיעות. שם היה כתוב: 'ספר' הצמרת מישל ארוס נעצר בחשד של בעילת קטינה'." מאותו יום שפורסמה הידיעה הפסי"קו להגיע למיספרה הלקוחות הקבוי עים. כל הידירות הטובות שלי נעלמו גם כשראיתי אותן ברחוב הן התעלמו ממני. לא התייחסו. המיספרה עמדה שוממה, לא הגיעו לקוחות. כשנגמר חוזה-השכירות, לא חידשתי אותו. נכנסתי לדיכאון וישבתי כל היום

הבחנתי בשתי בחורות שמסתכלות ע"י לינו. אחת מהן החזיקה כוס של אישהו משקה חריף, והשניה כוס גדולה של בירה. "בהתחלה התעלמתי מהמבטים. אחריכך, כשראיתי שהן לא מפסיקות להסתכל, סימנתי להן לבוא ולשבת איתנו בשולחן. הן באו מייד. אחת מהן, טלי, התיישבה לירי, הת"חלנו לשוחח. היא סיפרה לי שהן באו מקיבוץ בצפון לראות את תל-אביב. כששאלתי אותה לגילה, היא ענתה: '17'."

"במהלך השיחה התפתחה אוירה של צחוק. התחלנו לספר גם בדיחות גסות, ובשולחן היתה אוירה של מין. היה באוויר ריח של סקס..."

"בשעה 10 וחצי הציע איציק שנלך לחוף-הים. הבנות הסכימו מייד, ואני הצעתי שקודם נעלה אליי לדירה. כדי שאחליף בגדים. עלינו כולנו לדירה."

"כבר במדרגות טלי ואני הלכנו יד-ביד. איציק והבחורה השניה ישבו במירפסת, וטלי ואני נשארנו בסלון. אחרי שדיברנו קצת, קיימנו יחסי מין."

"היא סיפרה לי שיש לה חבר, וכשי שכבנו ראיתי שהיא לא בתולה, ושיש לה נסיון מיני."

כשמישל וטלי סיימו לשכב, נשמע קולה של החברה מהמירפסת: "טלי, בואי, אנחנו מאחרות." טלי התלבשה

און. ראיתי רק שחור מול העיניים והר"גשתי מחנק בגרון. איבדתי את העש"תונות והתחלתי לצעוק: היא אמרה לי שהיא בת 17, לא ידעתי שהיא קטינה, כאמת שלא!" "הצעקות לא עזרו לי. נעצרתי ל-24 שעות באכזר-כביר."

ריח של סקס

מישל ארוס הוא בן 31. גבר נאה, לבוש בכגדים אלגאנטיים ושיערו מטופח ומסודר. כשהשתחרר מהצבא, התחיל לעבוד כספר במיספ"רות שונות בתל-אביב. עם הזמן התק"דם, ונהיה ספר מצליח. כשרצה להת"קדם עוד, חסך פרוטה לפרוטה שכר מרתף ישן ברחוב ריזונגוף, ופתח מיספרה משלו. מישל, כך קרא לה, לא חלף זמן רב והוא קנה לו שם של ספר"צמרת."

"הרבה רוגמניות ואנשי-בוהמה היו באים להסתפר אצלי" הוא נזכר. "את ההצלחה שהיתה לי אני לא יכול להס"כיר. כנראה בגלל הכישרון שלי למיק"צוע."

כשנראה היה כי מישל עלה על מסלול-ההצלחה, התמוטט כל מה ש"בנה בשתי-ידייו."

"יום אחד, כשגמרתי לעבוד במיספ"רה, יצאתי עם חבר שלי, איציק, לבית"קפה. אחרי כמה דקות שישבנו שם,

שחקנית שילדס
 תשוקות